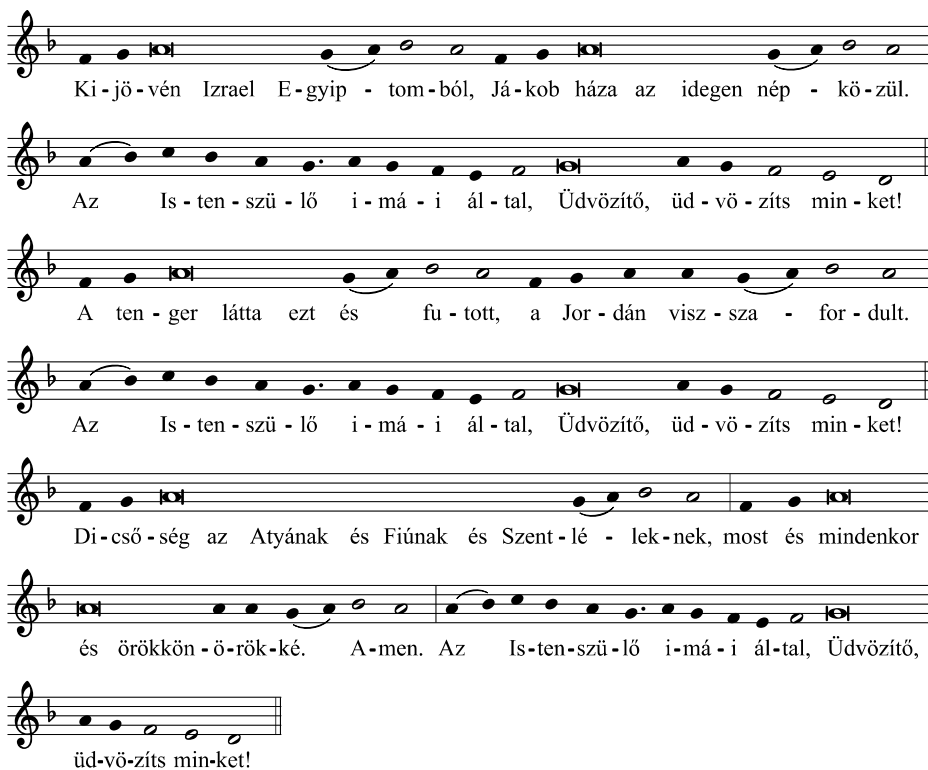

2015. január 6. Úrjelenés (Vízkereszt)

I. ün. antifona

Ki - jö - vén Izrael E - gyip - tom - ból, Já - kob háza az idegen nép - kö - zül.
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!
A ten - ger látta ezt és fu - tott, a Jor - dán visz - sza - for - dult.
Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő, üd - vö - zíts min - ket!
Di - csó - ség az Atyának és Fiúnak és Szent - lé - lek - nek, most és mindenkor
és örökkön - ö - rök - ké. A - men. Az Is - ten - szü - lő i - má - i ál - tal, Üdvözítő,
üd - vö - zíts min - ket!

II. ün. antifona

Sze - re - tem, mert az Úr meg - hall - gat - ta kö - nyör - gé - sem sza - vát. Üd - vö - zíts min - ket,
Is - ten Fi - a, ki a Jordánban János által megkereszteltettél, éneke - lünk né - ked:
Al - le - lu - ja, al - le - lu - ja, al - le - lu - ja. Mert hozzám hajtot - ta fü - lét,
a - zért segítségül hívom őt nap - ja - im - ban. Üd - vö - zíts min - ket, Is - ten Fi - a,

ki a Jordánban János által megkereszteltetél, éneke-lünk né-ked: Al-le-lu-ja,
al-le-lu - ja, al-le - lu - ja.

III. ün. antifona

Ad-ja-tok há-lát az Úr-nak, mert jó; mert ö - rök-ké-va-ló az ő ir-gal-mas-sá - ga.

Bemeneti vers

Ál-dott, a-ki az Úr ne-vé-ben jó. Is-ten az Úr és meg-vi-lá-go-sít min - ket.

Tropár, 1. hang

A Jor-dán-ban va-ló kereszteltetésedkor, U - runk, ki - je - len - te - tett ne - künk
a Szentháromság imád - ta - tá - sa; mert az A - tyá - nak szó - zata bizonytságot tön rő -
- lad, ked - ves fi - á - nak ne - vez - vén té - ged, a Szent - lé - lek pe - dig galamb
képében megerősíté a szózat csalhatatlan - sá - gát. Ki meg - je - len - tél és a
világot megvilágo - sí tot - tad, Krisz - tus Istenünk, di - cső - ség né - ked!

Dicsőség..., most és..., 4. hang, konták-dallam

Di-cső-ség az Atyának és Fiúnak és Szent-lé-lek-nek, most és mindenkor és örökkön-
örök-ké. A-men.

Konták, 4. hang

Ki-je-lentéd magadat ma a min-den-ség-nek, és a te orcád vilá-gos-sá-ga,

U-ram, je-gyez-te-tett mi-re-ánk, kik önérzettel dicsói-tünk té-ged, mond-ván:

le-szál-lottál és megje-len-tél ne-künk, ó megközelíthet-len vi-lá-gos-ság!

Akik Krisztusban (3x)

A-kik Krisz - tus - ban ke-resz-tel-ked-te-tek, Krisz-tus-ba öl-töz-köd-te - tek.

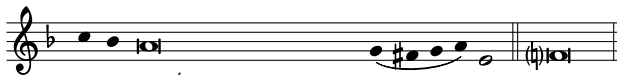

Al-le-lu-ja.

Prokimen, 4. hang

Ál-dott, aki az Úr nevében jó. Is-ten az Úr és meg-vi-lá-go-sít min - ket,

Is-ten az Úr és megvilágosít min - ket.

Vers: Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert irgalma örökkévaló!

(117. zsoltár)

Alléluja, 1. hang

Al-le-lu - ja, al - - le-lu-ja, al-le-lu - ja.

Vers: Hozzatok az Úrnak, Isten fiai, hozzatok az Úrnak fiatal kosokat!

Vers: Az Úr hangja a vizeken, a dicsőség Istene mennydörgött, az Úr a nagy vizek fölött.

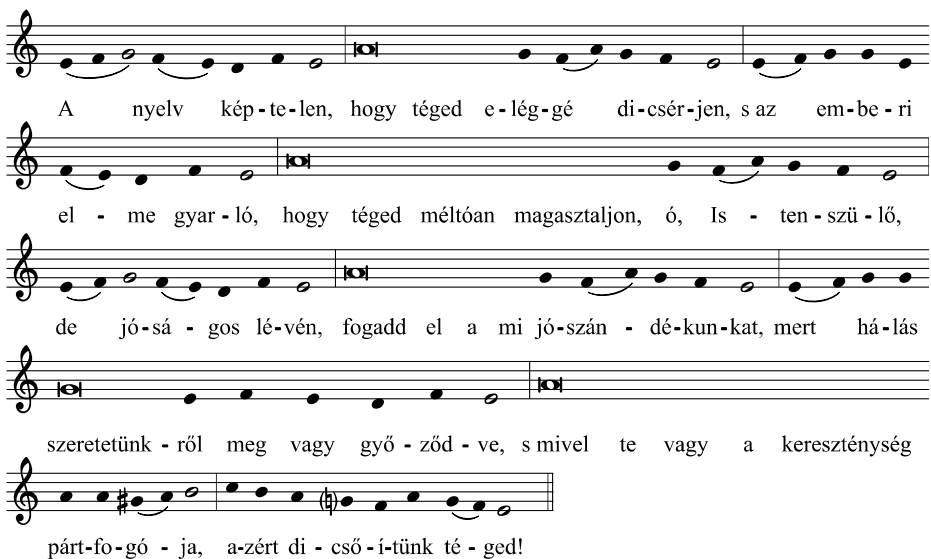
(28. zsoltár)

Magasztalás

Ma - gasz-tald, ma - gasz-tald, én lel-kem, én lel-kem a Jordánban meg-ke-
resz - telt Krisz-tus ki - rályt!

9. irmosz, 2. hang

A nyelv kép-te-len, hogy téged e-lég-gé di-csér-jen, s az em-be-ri
el - me gyar - ló, hogy téged méltóan magasztaljon, ó, Is - ten - szü - lő,
de jó-sá - gos lé-vén, fogadd el a mi jó-szán - dé-kun-kat, mert há-lás
szeretetünk - ről meg vagy győ - ződ - ve, s mivel te vagy a kereszténység
párt-fo-gó - ja, a-zért di - cső - í-tünk té - ged!

Áldozási vers

Megjelent a mi Istenünk kegyelme minden embernek. Alleluja.